

treabă. După o jumătate de ceas, mortul era pe marginea gropii, gata să fie luat pe targa pe care o aduseseră cu ei. Potter îi spuse doctorului:

— Acum, că ți-am făcut treaba, mai vrem biștari!

— Dar v-am plătit așa cum ne-a fost înțelegerea, răspunse doctorul supărat.

— Nu ne pasă, noi vrem și mai mulți bani!

Potter se năpusti spre medic, dar Robinson ridică mâinile să se apere de pumnul amenințător. Izbucni o bătaie în toată regula și, în câteva rânduri, cei doi fură cât pe ce să cadă peste băieții ascunși în apropiere. La un moment dat, doctorul se eliberă din strânsoarea lui Potter și-l pocni în cap, doborându-l. Chiar în clipa aceea, Joe Indianu, care aștepta cu

pumnalul în mână, se repezi spre

Și mărul ajunse la Tom, iar bidineaua, la Ben. Unul nădușea muncind, iar celălalt, chicotind, ronțăia mărul cu tot cu sâmburi și cotor.

Se mai găsiră apoi și alți naivi care să se înghesuie la treabă – nu înainte de a-l plăti pe proprietarul bidinelei! Tom era acum bogat: avea în buzunare

douăsprezece bile, un ciob de sticlă albastră, o bucată de cretă, un soldățel de plumb, coji de portocală, un mosor

fără ață, o clanță, o cheie și alte flecușete. Gardul era văruiat exemplar, iar ștrengarul nu catadicsise decât să privească cum tovarășii lui îi fac toată treaba.

Victoria pe care o savura își pierdu însă repede gustul și o nouă posibilă izbândă începu să îl ațâțe. Urma ziua de duminică și toți copiii trebuiau să recite versete la biserică. Tom, oricât s-ar fi străduit, nu putea să țină minte mai mult

— Habar n-ai cât de mult îmi place să dau cu var! Nici dacă mi-ai da mărul tău nu te-aș lăsa să pui mâna pe bidinea!

Ben uită de batjocură și se gândi că poate n-ar fi rău să încerce și el să vopsească măcar jumate de scândură, să

vadă cum e. Însă Tom nici nu-l băgă în seamă, prefăcându-se foarte ocupat.

— Tom, hai, lasă-mă și pe mine să

dau nițel cu var! Uite, dacă mă lași, îți dau să muști din mărul meu!

— Nu pot să fac așa ceva, Ben! Îmi place prea mult să vopsesc, iar tu mi-ai strica toată munca!

— Atunci, poftim, îți dau tot mărul!

— Știu și eu...? se prefăcu Tom că stă în cumpănă. Bine, te las, ca să nu spui că sunt zgârcit!